

Bilag til forsvarsministerens
skrivelse af 17. NOV 2006

(FOU alm.del – spørgsmål 5)

Spørgsmål nr. 5:

"Premierløjtnanten udtaler, at "Om et halvt år står vi i Irak, hvor truslen mod os aldrig har været større, og så er disse soldater altså min livsforsikring. Derfor finder jeg det ubegribeligt, at systemet i den grad ser stort på vores uddannelse", og "Ved vores UAFD (underafdeling) mangler vi bl.a. følgende på materielsiden: 16 stk. GD 270 (Mercedes køretøjer) til eskortekørsel, granatkastere, lys/laser, GPS, mørkekampmateriel til enkeltmand - og jeg kunne blive ved. Derudover kan vi til vores skydeperioder hverken få lysgranater til dysekanonen eller hvidlysraketter, og til vores uddannelse i bykamp kan vi ikke få fx ammunition". Hvad er årsagen til, at forsvaret ikke giver soldaterne optimale forhold før en udsendelse? Hvad er årsagen til, at forsvaret accepterer at sende soldater af sted uden den optimale uddannelse?"

Svar:

Forsvaret er bevidst om, at ikke alle forhold er optimale, hvilket bl.a. kan henføres til det høje operative aktivitetsniveau, den krævende forligningsimplementering og den hverve- og fastholdelsesmæssige udfordring.

Forsvaret søger at sikre, at materiellet modsvarer udviklingen i missionsområdet. Nyt materiel indføres og udleveres til enhederne, så snart det tilgår fra leverandørerne, hvilket desværre endnu ikke er tilstrækkeligt til at dække det samlede behov på én gang.

Fordelingen af nyt materiel er et spørgsmål om prioritering. Forsvarets holdning er, at soldaterne i missionerne skal nåde over det kvalitetsmæssigt bedste udstyr. Dette gælder også, selvom det endnu ikke er introduceret ved de hjemlige enheder – f.eks. som følge af lange leveringstider fra producenten.

Det betyder desværre mangel på visse materielgenstande til den hjemlige uddannelse. De første par uger efter enhedernes ankomst til missionen anvendes til akklimatisering og uddannelse på det udstyr, som kun findes der. Det er vigtigt at understrege, at enhederne ikke indsættes, før relevant uddannelse er gennemført på et tilfredsstillende og dermed forsvarligt niveau.

Jeg henviser i forlængelse heraf til redegørelsen, der er omdelt på FOU – alm. del bilag 15.